

3 не прѣдъ Бога. Понеже що казува писанието? "И ^{въ}повѣрува Авраамъ въ Бога,
4 и то му ся вмѣни за правдѫ." А на тогози който работи, заплата-та му не ся
вмѣнява като благодать, но като длъгъ;
5 А на тогози който не работи, а вѣрува
въ тогози който оправдава ^анечестивътъ,
неговата вѣра му ся вмѣнява за правдѫ.
6 Както и Давидъ казува блаженство-то
на човѣка, комуто Богъ вмѣнява пра-
7 вдѫ безъ дѣла. "Блажени тѣзи на които
беззаконія-та ся простили, и на които
8 грѣхове-тѣ ся прикрыли. Блаженъ човѣкъ
той комуто Господъ има да вмѣни
9 грѣхъ." И тѣй това блаженство за обрѣ-
заніи-ти ли бѣла, или и за необрѣзаніи-ти?
защото казувамъ че на Авраама вѣра-та
10 му ся вмѣни за правдѫ. А какъ му ся
вмѣни? когато бѣше въ обрѣзаніе ли, или
въ необрѣзаніе? Не въ обрѣзаніе, но въ
11 необрѣзаніе. И ^жприя бѣлѣньтъ на обрѣ-
заніе-то, като печатъ на правдѫ-тѣхъ чрѣзъ
вѣрж-тѣхъ, којко имаше като бѣше необрѣзанъ,
12 за да ся вмѣни правда-та и на тѣхъ; И
отецъ на обрѣзаніе-то, не тъкмо на обрѣ-
заніи-ти, но и на тѣзи които ходятъ въ
13 стажки-ти на вѣрж-тѣ на отца нашего
Авраама когато бѣ въ необрѣзаніе. Понеже
общаніе-то къмъ Авраама или къмъ
негово-то сѣме, че ще бѫде "наслѣдникъ
на свѣтъ-ти, не станахъ чрѣзъ законъ-ти,
14 по чрѣзъ правдѫ-тѣхъ на вѣрж-тѣ. Защото
ако сж наслѣдници тѣзи които сж отъ
законъ-ти, то вѣра-та е осуетена и обѣ-
15 щаніе-то е унищожено; Понеже^жзаконъ-ти
докарва гиѣвъ; защото дѣто нѣма законъ,
16 тамъ има нито прѣстѫпление. За това
наслѣдие-то е отъ вѣрж-тѣ, за да бѫде
17 по благодать, ^атака щото общаніе то да
е здраво на всичко-то сѣме, не токо на
това което е отъ законъ-ти, но и на това
което е отъ вѣрж-тѣ на Авраама, ^акойто
е на всинца ни отецъ, (Както е писано:
поставихъ ти ^аотецъ на много народы,)
прѣдъ Бога въ когото повѣрува, ^икойто
съживява мъртви-ти, и нарича ^икоето не
18 съществува като че съществува. Той безъ
причинъ за надежда покѣрува въ надеж-
дѫ, че ще бѫде отецъ на много народы,

а Быт. 15; 6. Гал. 3; 6. Іак. 2; 23.
б Га 11; 6.
в Іас. Нев. 24; 2.
г Псал. 32; 1, 2.
ж Быт. 17; 10.
з Лук. 19; 9. Ст. 12, 16. Гал. 3; 7.
и Быт. 17; 4 и дрт. Гал. 3; 29.
к Гал. 3; 18.
л Га 3; 20; 5; 13, 20; 7; 8; 10, 11. 1 Кор. 15; 56; 2 Кор. 3; 7, 9. Гал. 3; 10, 19. 1 Іоан. 3; 4.
м Га 3; 24.

и Гал. 3; 22.
и Іса. 51; 2. Га 9; 8.
о Быт. 17; 5.
п Га. 8; 11. Ефес. 2; 1, 5.
р Га. 9; 26. 1 Кор. 1; 28. 1 Пет. 2; 10.
с Быт. 15; 5.
т Быт. 17; 17. 18; 11. Евр. 11; 11, 12.
у Іез. 115; 3. Лук. 1; 37, 45. Евр. 11; 19.
ф Га. 15; 4. 1 Кор. 10; 6; 11. я Дѣян. 2; 24; 13; 30.
и Іса. 53; 5, 6. Га. 3; 25.
5; 6. 8; 32. 2 Кор. 5; 21. Гал. 1; 4. Евр. 9; 28. 1

по речено-то: ^аТака многобройно ще бѫде
19 твоето сѣме. И безъ да ослабне въ вѣр-
ж-тѣ, ^ине сматряще че тѣло-то му е вече
замръгъло, като бѣ почти столѣтъ, ни-
то мъртвостъ-тѣ на Сарринж-тѣ утробж.
20 Нито си тури омыселъ съ невѣре за Бож-
ж-то обѣщаніе, но утвѣрди ся въ вѣр-
ж-тѣ, и даде Богу славж, Увѣренъ че това
което обѣща Богъ, ^исилъ е и да го ис-
21 пълни. За това му ся вмѣни за правдѫ.
22 Това пакъ, че му ся вмѣни за правдѫ, ^ине
23 ся написа токмо за единого него, Но и за
насъ, на които ся вмѣнява, като вѣ-
рувамъ ^ивъ тогози който е въскръсъль
отъ мъртви-ти Иисуса Господа нашего,
25 ^иКойто бы прѣдаденъ за прѣгрѣшения-та
ни, ^ии въскръсъл за оправданіе-то ни.

ГЛАВА 5.

1 И тѣй ^аоправдани чрѣзъ вѣрж, ^бимамъ
миръ съ Бога, чрѣзъ Господа нашего Ии-
2 суса Христа; ^вЧрѣзъ когото ний съ вѣрж-
тѣхъ придобихъ и входъ-ти въ тѣзи bla-
годать ^ивъ којко стоимъ, и ся ^жхвалимъ
3 съ надежда-тѣ на Божкѣ-тѣ славж. И
и не токо това, но ^жхвалимъ ся и въ скърб-
тѣ ^ии като знаемъ че скърбъ-та произ-
4 вожда търпѣніе, ^иА търпѣніе-то опитностъ,
5 а опитностъ-та надежда: А ^инадежда-та
не посрамява; ^изашото любовъ Бога е
6 излѣяна въ сърдца-та ни чрѣзъ даденаго
намъ Духа Святаго. Понеже ^иХристосъ,
когато ний бѣхъ още немощни, на ^иопрѣдѣлено-то
7 Защото едва ще ся намѣтра да умре пъ-
кой и за праведен човѣкъ; (а може бы
8 да дързне нѣкой да умре за благодѣтел-
иаго;) Но ^иБогъ показува свой-тѣхъ къмъ
насъ любовъ, защото когато ний още бѣ-
хъ грѣшици, Христост умръ за насъ;
9 Много повече сега като ся оправдахъ
чрѣзъ кръвъ-ти му, ще ся избавимъ ^иотъ
10 гиѣвъ-ти чрѣзъ него. Защото ^инепрѣятели
като бѣхъ ако ся ^ипримирихъ съ Бо-
га чрѣзъ съмртъ-тѣ на Сина му, колко
повече сега примирени като смы ще ся
11 избавимъ ^ичрѣзъ неговъ-ти животъ. И не
токо това, но ^ихвалимъ ся въ Бога чрѣзъ
Господа нашего Иисуса Христа, чрѣзъ ко-
гото прїахъ сега примирение.

Пет. 2; 24. 3; 18.
и 1 Кор. 15; 17. 1 Пет. 1; 21.
—
а Іса. 32; 17. Га 28; 30.
б Іоан. 16; 33. Ефес. 2; 14.
ко 1; 20.
с Іоан. 10; 9. 14; 6. Ефес.
2; 18. 3; 12. Евр. 10; 19.
и 1 Кор. 15; 1.
д Евр. 3; 6.
е Мат. 5; 11, 12. Дѣян. 5; 41.
2 Кор. 12; 10. Фил. 2; 17.
и Іак. 1; 2, 12. 1 Пет. 3; 14.
ж Іак. 1; 3.

з Іак. 1; 12.
и Фил. 1; 20.
и 2 Кор. 1; 22. Гал. 4; 6.
Ефес. 1; 13, 14.
к Ст. 8. Га. 4; 25.
и Іоан. 15; 13. 1 Пет. 3; 18.
1 Іоан. 3; 16, 4; 9, 10.
и Га. 3; 25. Ефес. 2; 13. Евр.
9; 14. 1 Іоан. 1; 7.
и Га. 1; 18. 1 Сох. 1; 10.
о Га. 8; 32.
п 2 Кор. 5; 18, 19. Ефес. 2;
16. Ко 1; 20, 21.
р Іоан. 5; 26, 14; 19. 2 Кор.
4; 10, 11.
с Га. 2; 17. 3; 29, 30.